

Моя пам'ять плаче над снігами...

Ліна Костенко

* * *

Моя пам'ять плаче над снігами,
де стоять берези і хрести.
У зимові срібні амальгами
біле сонце хоче прорости.

Я живу, бо ще мені живеться.

Бо живу, дав Бог мені снаги.
Із твого невидимого серця
кров калини капле у сніги.